

SZEGÉNYEK SZOLGÁI MISSZIONÁRIUSOK

NEWSLETTER
SZEPTEMBER-
OKTÓBER
2023
5. SZÁM

Krisztus
szenvedése az
engedelmesség
forrása

*Nincsen olyan engedelmesség,
amely ne a Kereszten vezetne át*

AZ SZEGÉNYEK SZOLGÁI
MISSZIONÁRIUSOK
KARIZMÁJA

*A Szegények Szolgái
Misszionáriusok két fő
elköteleződése: a folyamatos
megtérés és a szemlélődés.*

HÁZAINK HÍREI

*Gyermekeink keresztelői
Misszió és nevelés*

TARTALOM

03 KRISZTUS SZENVEDÉSE AZ ENGEDELMESSÉG FORRÁSA

*Nincsen olyan
engedelmesség, amely ne
a Kereszten vezetne át*

07 AZ SZEGÉNYEK SZOLGÁI MISSZIONÁRIUSOK KARIZMÁJA

*A Szegények Szolgái
Misszionáriusok két fő
elköteleződése: a folyamatos
megtérés és a szemlélődés.*

09 HÁZAINK HÍREI

- *Gyermekeink
keresztelői*
- *Misszió és nevelés*

10 S.O.S. FIATALOK

*Ha szeretnél családunk
tagjává válni, várunk
Téged!*

11 SZERETNÉL SEGÍTENI NEKÜNK?

*A legfontosabb segítség a
misszionáriusok számára: a
te imádságod*

KRISZTUS SZENVEDÉSE AZ ENGEDELMESSÉG FORRÁSA

NINCSEN OLYAN ENGEDELMESSÉG, AMELY NE A KERESZTEN VEZETNE ÁT

E rövid cikk megírásának ötlete Giovanni Salerno atya előadásából származik, amelyet a Szűz Mária Szegények Édesanyja Szemináriumunkban tartott Ajofrínban (Spanyolország, Toledo).

Ebben a beszédben az atya a következőkre emlékeztetett bennünket:

„Krisztus szenvedésébe kell belehelyezkednünk: nem lehetünk szentek, ha nem értjük meg Krisztus szenvedését, de még az engedelmességet sem tudjuk megérteni és elfogadni, ha nem értjük meg Krisztus szenvedését.”

Sőt, a Szentírás emlékeztet minket arra, hogy „annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a **szenvedésből engedelmességet tanult**. Műve befejeztével pedig örök üdvösséget szerzett azoknak, akik engedelmeskednek neki” (vö. Zsid 5,8-9)

A Zsidókhoz írt levél egyértelmű kapcsolatot teremt a szenvedés és az engedelmesség között. Az „engedelmeskedni” szó a latin ob-audire szóból származik, ami a köznyelvben azt jelenti, hogy „tudni hallgatni”, és ez az etimológia tükröződik a Katolikus Egyház Katekizmusában az engedelmesség definíciójában:

Engedelmeskedni a hitben azt jelenti, hogy az ember szabadon aláveti magát a hallott szónak, mert igazságát Isten adja eléje, aki maga az Igazság. (vö. KEK 144) Ebből a meghatározásból levezethetjük, hogy az ember szabadon aláveti magát (engedelmeskedik) Isten akaratának, mert hallgat az Ő szavára; ez az alávetés azonban az önmaga, önmagunk halálát vonja maga után, az ellenkezőjét annak, amit a világ kínál nekünk.

Ebben a haldoklásban Krisztus szavai visszhangzanak: „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg önmagát, és vegye fel keresztjét” (vö. Mt 16,24). Ez az önmegtagadás nem más, mint mindannak az elutasítása, ami Isten akaratával ellentétes; mivel azonban a bűn mélyen gyökerezik lényünkben, ez a tagadás nem fájdalommentes, még ha gyümölcsöző is.

Az Isten akaratának való engedelmesség a legtöbb esetben feljebbvalóinkban vagy az Isten által erre a célra rendelt hatóságokban nyilvánul meg: „Mindenki engedelmeskedjék a rendelt hatóságoknak, mert nincs más hatalom, csak Istentől való, a létezőket pedig Isten rendelte el.” (vö. Róm 13,1). És ez nehéz, igen nehéz nekünk. Ezerszer szívesebben engedelmeskednénk közvetlenül Istennek, mint azoknak, akiket Ő állít a megszentelődésünk útjára.

Talán elfelejtjük a Szentírásnak azt a szakaszát, amely Krisztusról szólva emlékeztet minket arra, hogy „emberek kezébe adatott” (vö. Mk 9,31). Miért fontos ez a szakasz? Mert gyakran elbújunk a gondolat mögé, hogy bármit el tudunk viselni, ami közvetlenül az Úr kezéből származik, de nem az emberek kezéből.

Giovanni atya emlékeztet bennünket, hogy „ha valóban az igazi megtérés útján járunk, akkor szeretnünk kell az engedelmességet. A megtérés azt jelenti, hogy engedelmeskedünk Istennek és előljáróinknak, mert aki magát nyilatkoztatja ki, az a Sátánt utánozza, még akkor is, ha pap vagy olyan személy, aki a lelki életben hosszú képzésben részesült” (Előadás a seminaristák részére, 2016).

Például, amikor egy előjárónk utasít minket valamire, elkezdjük keresni a hibáit, megpróbáljuk azt keresni, ami nem felel meg a gondolkodásunknak, minden kifogássá válik arra, hogy ne szívből engedelmeskedjünk, és ez nagy akadálya az Istenben való növekedésünknek.

Ha csak a megfeszítetre néznénk, az Ő szenvedését szemlélnénk, az Ő sebeibe menekülnénk, akkor az engedelmesség nem lenne nehéz vagy lehetetlen! Ha a Megfeszítettet szemlélnénk, és hallgatnánk sebesült Szívének dobogását, minden engedelmesség nemcsak elviselhetővé, hanem gyönyörűvé és nekünk tetszővé válna.

A „Krisztus követése” csodálatos könyv szolgáljon arra, hogy összefoglaljuk mindazt, amit ki akartunk fejezni: „Van mit szégyellned, ha Jézus Krisztus életére nézel, hogy még mindig nem igyekeztél jobban ahhoz szabni magadat: pedig régtől fogva járod az Isten útját. Az a szerzetes, aki figyelmesen és áhítatosan elmerül **az Úr életének és kínszenvedésének meggondolásában**, abban mindent bőven megtalál, ami csak hasznos és szükséges, nincs szükség arra, hogy Jézuson kívül valami jobbat keressen. Ó ha szívünkbe költöznék a megfeszített Jézus: mily hamar megtanítana mindenre!” (KK I, 25. fejezet)

A szegényeknek nem csak kenyérre van szükségük: mindenekelőtt szeretetre van szükségük, és legfőképpen Jézusra. Ezért kérdezik tőlünk a Kordillerák indiánjai, amikor meglátogatjuk őket távoli falvaikban vagy tanyájukon: „Mikor jön a pap, hogy Eucharisztiaat adjon nekiünk?”

GIOVANNI SALERNO ATYA

AZ SZEGÉNYEK SZOLGÁI MISSZIONÁRIUSOK KARIZMÁJA

*A Szegények Szolgái
Misszionáriusok két fő
elköteleződése: a folyamatos
megtérés és a szemlélődés.*

Minden mozgalom, amely az Egyházban létrejön, saját karizmával születik, amely meghatározza gyökereit és jellegzetes célját. Annak a karizmának (donum Dei), melyet Isten az „Opus Christi Salvatoris Mundi” Mozgalomnak ajándékozott, az egyedülálló gyökere és célja Jézus, Isten szolgája és a szegények szolgája, akinek életét szeretnénk magunkévá tenni: Jézus, a Messiás Megváltó, Jahve szolgája, a szenvedés Embere, akiből alázatos, szegény és csendes lelkeségnek kell erednie, amely szelídségben és engedelmisségben gyökerezik; Jézusé, akiről az Atya azt mondja:

„Íme a Szolgám, akit támogatok, a választottam, akiben kedvem telik.” (Iz 42,1)
„Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!”
(Lk 9,35)

Életprogramunkat Izajás próféta vázolta fel az Úr szolgájának négy énekében (Iz 42,1-4; 49,1-6; 50,4-9; 52,13-53): hogy olyan szolgák legyünk, mint a Messiás Krisztus Jézus.

Ezekben a szövegekben találjuk meg hivatásunk alapját.

Számunkra, a Szegények Szolgái számára Isten szolgáinak lenni azt jelenti, hogy rendíthetetlenül hűek vagyunk ehhez a két alapvető elkötelezettséghez: **a folyamatos megtéréshez és a szemlélődéshez.**

MINDENEK ELŐTT: FOLYTONOS MEGTÉRÉS!

Amikor Jézusra tekintünk, azt látjuk, hogy mindenétől megfosztva szegényen és alultápláltan él. Egyetlen vágya az volt, hogy engedelmeskedjen az Atyának, hogy teljesítse az Ő akaratát, ami gyakran kemény és nehéz volt, olyannyira, hogy szinte kísértésbe esett, hogy elutasítsa azt. Ő azonban elfogadta egészen a halálig, mégpedig kereszthalálig is (vö. Zsid 10, 5-10).

Megszabadulni önmagunktól és mindentől, megalázkodni, engedelmeskedni mindhalálig: ebben a megtérésben és az Úr Szolgájának követésében rejlik Mozgalmunk karizmája, terveink és erőfeszítéseink összhangja.

Ezt a folyamatos szívbeli megtérést gondosan véghez kell vinnünk az életünkben. Minden eseményben Istent keresni, és minden cselekedetben Őt megtestesíteni, még akkor is, ha ez azt jelenti, hogy nap mint nap fel kell ismernünk gyengeségünket és elégtelenségünket.

Folytatódik (...)

Giovanni Salerno atya

**„Ezt a folyamatos
szívbeli megtérést
gondosan végig kell
vinnünk az
életünkben, és
minden eseményben
Istent kell
keresnünk”.**

HÁZAINK HÍREI

Gyermekeink keresztelői

A Mozgalom kezdete óta, amikor az őslakos indiánok Giovanni atyára bízta gyermekeiket, mert állandóan attól féltek, hogy ezeket a gyermekeket a perui dzsungelbe viszik, hogy eladják őket rabszolgának, Isten arra indította Giovanni atyát, hogy nyisson otthont a leghátrányosabb helyzetű gyermekek számára. Az Otthon Szent Tarcisius, a III. századi gyermekmártír közbenjárására jött létre, aki életét adta az Eucharisziáért.

A Szent Tarcisius Otthon munkája nem pusztán szociális munka, amely egyszerűen a gyermekek étkeztetésére, ruházására és elszállásolására szorítkozik, hanem kiterjed arra is, hogy lelkükben elültesse az Evangélium iránti szeretetet. Mivel számunkra a lelkük üdvössége a legfontosabb, örömmel tájékoztatjuk Önöket, hogy ebben a hónapban 14 keresztelőnk volt a kicsinyek körében. Imáikba ajánljuk őket.

Misszió és nevelés

A Szegények Szolgái Misszionárius Nővérek nap mint nap a legszegényebb gyermekek gondozásának szentelik magukat. Egyrészt elmennek a legeldugottabb falvakba, hogy evangelizálják a sok rászoruló, ugyanakkor tisztában vannak azzal, hogy ezt az igehirdetési munkát a nevelésnek kell követnie. Bármilyen gyümölcsöző is egy misszió, személyre szabott nyomon követés nélkül – legyen az oktatási, vallási, családi vagy erkölcsi téren – egy ilyen kérügmátikus (hithirdető) misszió nem hozna gyümölcsöt.

Meghívjuk Önöket, hogy látogassák meg ezt a kedves munkát, amelyet a Szegények Szolgái Misszionáriusok végeznek életüket nap mint nap felajánlva és feláldozva.

S.O.S

FIATALOK

Ha egyedülálló vagy, vagy házas, esetleg az országban, ahol élsz, szeretnél támogató csoportot alakítani, vagy szeretnél oblatus lenni: Isten hív Téged, ne oltsd ki a tüzet és mondd ígent Krisztusnak!

contact us!

SZÜKSÉGÜNK VAN IMÁIDRA

A
LEGFONTOSABB
SEGÍTSÉG A
MISSZIONÁRIUSO
K SZÁMÁRA: A
TE IMÁDSÁGOD

REGISTER NOW

HA SZERETNÉL, ANYAGILAG IS SEGÍTHETSZ
NEKÜNK

DONATE

[WWW.MSPTM.COM](http://www.msptm.com)

